

СЛУЖБЕНИ ВОЈНИ ЛИСТ

БРОЈ 16

Београд, 28. јун 2010.

ГОДИНА СХХІХ

201.

На основу члана 53. став 3. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“, бр. 116/07 и 88/09) и члана 2. Уредбе о овлашћењима, изгледу, издавању, коришћењу и уништавању службене легитимације и значке овлашћених службених лица Војне полиције („Службени гласник РС“, број 90/08), министар одбране доноси

П Р А В И Л Н И К

О ОВЛАШЋЕНИМ СЛУЖБЕНИМ ЛИЦИМА, НАЧИНУ ПРИМЕНЕ ОВЛАШЋЕЊА И ОБАВЉАЊУ ЗАДАТАКА И ПОСЛОВА ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ

I. ОСНОВНА ОДРЕДБА

Члан 1.

Овим правилником прописује се која лица се сматрају овлашћеним службеним лицима Војне полиције, начин примене овлашћења и обављање задатака и послова Војне полиције.

II. ОВЛАШЋЕНА СЛУЖБЕНА ЛИЦА ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ

Члан 2.

Овлашћена службена лица Војне полиције (у даљем тексту: овлашћена службена лица), у смислу овог правилника, јесу официри, подофицири и професионални војници који су распоређени на формацијска места у органима и јединицама Војне полиције, који су завршили курс Војне полиције и који су положили стручни испит.

III. НАЧИН ПРИМЕНЕ ОВЛАШЋЕЊА ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ

Члан 3.

При обављању послова полиције у Министарству одбране и Војсци Србије, овлашћена службена лица

имају овлашћења уређена Уредбом о овлашћењима, изгледу, издавању, коришћењу и уништавању службене легитимације и значке овлашћених службених лица Војне полиције, и то за:

- 1) упозорење и наређење;
- 2) проверу и утврђивање идентитета лица и идентификацију предмета;
- 3) позивање;
- 4) довођење;
- 5) задржавање лица и привремено ограничење слободе кретања;
- 6) тражење обавештења;
- 7) привремено одузимање предмета;
- 8) преглед простора, објеката и документације и противтерористички преглед;
- 9) заустављање и прегледање лица, предмета и саобраћајних средстава;
- 10) обезбеђење и преглед места догађаја;
- 11) употребу туђег саобраћајног средства и средства везе;
- 12) пријем пријава о учињеном кривичном делу;
- 13) јавно расписивање награде;
- 14) снимање на јавним местима;
- 15) полиграфско тестирање;
- 16) полицијско опажање (опсервирање);
- 17) трагање за лицима и предметима;
- 18) заштиту жртава кривичних дела и других лица;
- 19) прикупљање, обраду и коришћење личних података;
- 20) мере циљане потраге;
- 21) употребу средстава принуде.

Овлашћења из става 1. овог члана овлашћена службена лица примењују према запосленима у Министарству одбране и припадницима Војске Србије.

Члан 4.

Овлашћена службена лица могу примењивати овлашћења из члана 3. овог правилника и према цивилима у следећим случајевима:

1) када примењују овлашћења према лицима у Министарству одбране и Војсци Србије која су се затекла с њима при извршењу кривичног дела;

2) ако их у рејону војних објеката, распореда војних јединица или у њима затекну у вршењу преступа или кривичног дела;

3) када обављају послове обезбеђења војних објеката, одређених личности, наоружања и регулисања и контроле војног путног саобраћаја;

4) када пружају помоћ Полицији на јавним местима;

5) у условима ванредног и ратног стања.

У случајевима из става 1. тач. 1) и 2) овог члана или у случају потребе задржавања цивила, Војна полиција ће одмах известити најближи орган Полиције и с потребном документацијом им предати затечена или задржана лица на даљи поступак.

Члан 5.

Пре примене овлашћења Војне полиције, овлашћено службено лице је дужно да се увери да су испуњени сви услови за примену овлашћења утврђени овим правилником и одговорно је за ту процену.

Овлашћено службено лице примењује овлашћења по сопственој иницијативи, по наређењу претпостављеног старешине Војне полиције и по налогу надлежног органа.

Када је претпостављени присутан, овлашћења Војне полиције примењују се по његовом наређењу, изузев ако нема времена да се чека на наређење и ако се без одлагања мора поступити по сопственој иницијативи.

Члан 6.

Овлашћено службено лице има право и дужност да носи службено оружје и муницију и друга средства принуде и користи их у складу с одредбама овог правилника.

Члан 7.

Пре примене овлашћења, овлашћено службено лице је дужно да се представи показивањем службене значке и службене легитимације Војне полиције.

Изузетно, овлашћено службено лице неће се представити на начин из става 1. овог члана, ако околности примене овлашћења у конкретном случају указују да би то могло угрозити постизање законитог циља. У том случају овлашћено службено лице, током примене овлашћења Војне полиције, на своје својство упозориће речима: „Војна полиција“.

По престанку околности из става 2. овог члана, овлашћено службено лице представиће се на начин из става 1. овог члана.

На начин утврђен законом, ако је то могуће и ако не би угрозило извршење војнополицијског задатка, лице према коме се примењује овлашћење Војне полиције има право да буде упознато с разлозима за то, да укаже на околности које сматра битним, да буде упознато с идентитетом овлашћеног службеног лица и да тражи присуство лица које ужива његово поверење.

Члан 8.

Примена овлашћења Војне полиције мора бити сразмерна потреби због које се предузима.

Примена овлашћења Војне полиције не сме изазвати веће штетне последице од оних које би наступиле да овлашћење није примењено.

Између више овлашћења Војне полиције примениће се оно којим се задатак може извршити с најмање штетних последица и губљења времена.

Приликом примене средстава принуде настојаће се да њихова употреба буде поступна, и то од најлакшег према тежем средству принуде и уз минимум неопходне силе.

1. Начин примене овлашћења за давање упозорења и издавање наређења

Члан 9.

Овлашћено службено лице упозориће лице које својим понашањем, деловањем или пропуштањем одређене радње може да доведе у опасност своју безбедност или безбедност другог лица или имовине, да наруши војни ред и дисциплину или јавни ред и мир, да угрози војни саобраћај на путевима или када се основано сумња да би то лице могло да учини или да изазове друго лице да учини прекршај или кривично дело.

Члан 10.

Овлашћено службено лице даје упозорење усмено, писано или коришћењем примерених средстава, а може и преко средстава јавног информисања.

Упозорења морају да буду јасна, кратка и недвосмислено изражена, уз навођење понашања, околности и појава које угрожавају животе људи, безбедност и имовину или представљају непосредну опасност односно могу да изазову друге штетне последице.

Када упозорење примењује према органима у Министарству одбране и Војсци Србије и другим државним органима, овлашћено службено лице упозорава одговорно лице или запосленог који је присутан.

Члан 11.

Овлашћено службено лице издавањем наређења обавезује лице на одређено понашање, деловање или пропуштање одређене радње ради:

1) отклањања опасности по живот и личну безбедност људи;

2) отклањања опасности по имовину;

3) спречавања извршавања кривичних дела односно дисциплинских престапа и дисциплинских грешака запослених у Министарству одбране и припадника Војске Србије, хватања учинилаца кривичних дела и проналажења и обезбеђења трагова тих дела који могу послужити као доказ;

4) одржавања војног реда или успостављања нарушеног војног реда и дисциплине;

5) безбедности саобраћаја на путевима;

6) запречавања приступа или спречавања задржавања на простору или објекту где то није дозвољено;

7) спречавања и отклањања последица у случају опште опасности проузроковане елементарним непогодама, епидемијама или другим облицима угрожавања опште безбедности;

8) спречавања угрожавања безбедности људи и имовине у другим случајевима.

Овлашћено службено лице, пре издавања наређења, упозорава лице да ће у случају непоступања по наређењу односно одбијања поступања по наређењу употребити законом предвиђено средство принуде.

Овлашћено службено лице може наредити само оно понашање, деловање или пропуштање одређене радње од које директно зависи обављање војнополицијског посла, и то само за време које је неопходно за обављање тог посла.

Члан 12.

Наређења, по правилу, издају се непосредно и усмено, а по потреби и писано или преко средстава јавног информисања. Наређења се издају и уз употребу телекомуникационих средстава, светлосних или звучних знакова, сигналама или на други погодан начин. Наређења морају бити законита, разумљива и кратка.

Када наређење издаје органима у Министарству одбране и Војсци Србије и другим државним органима, овлашћено службено лице наређење издаје одговорном лицу односно запосленом који је присутан.

Наређењем се одређује шта ко мора да учини или од које чинидбе мора да се уздржи и какве мере ће бити предузете према ономе ко се не буде понашао по наређењу.

Ако лице коме је овлашћено службено лице наредило предузимање или пропуштање одређених радњи или делатности из неоправданих разлога не поступи по том наређењу и због тога законите обавезе није могуће извршити, овлашћено службено лице према том лицу може да употреби средства принуде.

Ако одговорно лице или запослени не изврши наређење, овлашћено службено лице, поступајући у складу са законским овлашћењима, обезбеђује извршење наређења и о томе обавештава одговорно лице или други надлежни орган.

2. Начин провере и утврђивања идентитета лица и идентификације предмета

Члан 13.

Провера идентитета лица примениће се према лицу:

1) које треба ухватити, довести, задржати или упутити надлежном државном органу;

2) од кога прети опасност која захтева војнополицијско поступање;

3) над којим се обавља преглед или претресање или се предузимају друге законом прописане мере и радње;

4) које се затекне у туђем стану, објекту и другим просторијама или у превозном средству које се прегледа и претреса, ако је провера идентитета потребна;

5) које се затекне на простору или у објекту у којем је привремено ограничена слобода кретања, ако је провера идентитета потребна;

6) које пријављује извршење кривичног дела или прекршаја или учиниоце тих дела односно пружа обавештења од интереса за рад Војне полиције;

7) које својим понашањем изазива сумњу да је учинилац кривичног дела или прекршаја или да га намерава учинити или по свом физичком изгледу личи на лице за којим се трага;

8) које се затекне на месту извршења кривичног дела;

9) које се налази на месту на којем је из безбедносних разлога неопходно утврдити идентитет свих лица или претежног броја лица;

10) на оправдан захтев овлашћених службених лица.

Оправданим захтевом из тачке 10) овог члана сматра се захтев из којег се види да су овлашћеном службеном лицу такви подаци неопходни за законито поступање.

Овлашћено службено лице је дужно да упозна лице с разлогом провере његовог идентитета.

Члан 14.

Овлашћено службено лице врши проверу идентитета лица увидом у личну карту, војну легитимацију, возачку дозволу и путну или другу јавну исправу с фотографијом коју је издао надлежни државни орган.

Провера идентитета лица које није дужно да има јавну исправу из става 1. овог члана може да се изврши и увидом у другу исправу с фотографијом.

Провера идентитета лица које нема код себе јавну исправу из става 1. овог члана може да се изврши и на основу изјаве лица чији је идентитет проверен, а ако се проверава идентитет лица чије је пребивалиште у близини, провера се може извршити и у стану тог лица, уз његов претходни пристанак.

Приликом провере идентитета лица, овлашћено службено лице мора да буде спремно да спречи евентуални напад или бекство лица чији се идентитет проверава.

Члан 15.

О основаности захтева за проверу идентитета и достављање података службеним лицима државних органа и другим субјектима с јавним овлашћењима одлучује овлашћено службено лице.

На основан захтев другог лица, овлашћено службено лице може да проверава идентитет одређеног лица, ако је очигледно да остваривање права подносиоца захтева или другог лица зависи од провере идентитета одређеног лица.

Овлашћено службено лице је дужно да образложи разлоге проверавања идентитета, ако лице то захтева.

Члан 16.

Странац доказује свој идентитет страном путном исправом, путном исправом за странца, путним листом којим се дозвољава улазак у земљу, личном картом за странца или другом јавном исправом с фотографијом на основу које се може проверити његов идентитет.

Члан 17.

Утврђивањем идентитета лица утврђују се правна, стварна и телесна својства по којима се лице разликује од других лица.

Утврђивање идентитета лица врши се када се идентитет не може утврдити провером и када постоји сумња у веродостојност исправа или изјава или на захтев суда, јавног тужиоца или другог надлежног органа. Утврђује се и идентитет непознатог леша.

Члан 18.

Утврђивање идентитета лица врши се методима и средствима криминалистичке технике и тактике, применом медицинских и других одговарајућих поступака, и то:

1) провером података о статусу лица увидом у јавне исправе, матичне књиге рођених, венчаних и умрлих и у друге службене евиденције;

2) узимањем отисака папиларних линија и упоређивањем с постојећим отисцима;

3) фотографисањем и упоређивањем фотографије с ранијим фотографијама;

4) изјавом лица која могу извршити препознавање непосредно или показивањем фотографија одеће, обуће и других предмета који могу послужити за утврђивање идентитета;

5) помоћу личног описа;

6) помоћу ДНК анализе;

7) другим расположивим методима (графолошко вештачење, анализа гласа, зубна формула и друге).

Методи и поступци из става 1. тач. 2), 6) и 7) овог члана могу се примењивати приликом утврђивања идентитета лица за које постоје основи сумње да је извршило кривично дело или прекршај искључиво на основу пристанка овог лица. Овлашћено службено лице је дужно да, пре давања пристанка на потпис, лицу које даје пристанак образложи разлоге примене овлашћења утврђивања идентитета.

Методи и поступци примењени приликом утврђивања идентитета лица, као и подаци о лицу које је утврдило идентитет лица назначиће се у извештају о спроведеном поступку утврђивања идентитета лица.

Члан 19.

Идентификација предмета примењује се када у поступку треба утврдити и проверити обележја и својства предмета, као и однос између лица или догађаја и предмета.

Организациона јединица Генералштаба Војске Србије надлежна за послове Војне полиције је овлашћена да јавно објави фотографију, цртеж, снимак или опис предмета, ако је то од значаја за успешно вођење поступка идентификације предмета.

Члан 20.

Идентификацијом предмета утврђују и проверавају се обележја и својства предмета по којима се разликује од других истоврсних предмета (облик, величина, боја, тежина, квалитет, фабричке ознаке и друго), као и однос између лица или догађаја и предмета.

Од лица које учествује у поступку идентификације предмета, овлашћено службено лице захтеваће да опише предмет и наведе обележја и својства према којима се тај предмет разликује од других предмета. По датом опису предмета, овлашћено службено лице предочиће лицу предмет који се идентификује, по могућству заједно с другим предметима исте врсте.

У извештају о извршеној идентификацији предмета назначиће се средство и методи којима је предмет идентификован, као и подаци о лицу које је идентификовало предмет.

3. Начин позивања

Члан 21.

Лице за које се основано претпоставља да располаже обавештењима неопходним за обављање послова и задатака Војне полиције може бити позвано на разговор.

У позиву морају се навести: назив, место и адреса органа Војне полиције; број и датум позива; име и презиме; датум рођења; име родитеља и адреса лица које се позива; датум, време и место на које се лице позива и разлог позивања лица.

Када је пре упућивања позива познато да лице које се позива не познаје српски језик, позив се, поред српског, сачињава и на другом језику и писму у службеној употреби којим се лице служи. Ако пре упућивања позива није било познато да лице које се позива не познаје српски језик, на његов захтев по одазивању позиву, садржај позива саопштиће му се на језику у службеној употреби којим се лице служи.

Лице које одбије да пружи обавештење не сме се поново позивати из истог разлога.

О извршеном уручењу позива саставља се потврда односно доставница.

Уколико прималац позива не зна да пише или није у стању да се потпише или ако очигледно избегава да прими позив, овлашћено службено лице ће без одлагања о томе сачинити службену белешку и назначити дан и час њеног настанка.

Члан 22.

Лице које се налази у стану може се позивати у времену од 6 до 22 часа.

Изузетно, ако постоји опасност од одлагања, овлашћено службено лице може да позове лице од кога се тражи обавештење ван времена предвиђеног у ставу 1. овог члана.

Члан 23.

Писани позив се упућује поштом или га лично доставља овлашћено службено лице.

Овлашћено службено лице које лично доставља писани позив уручује га лицу на адреси становања, адреси организационе јединице Министарства одбране у којој запослени ради, адреси јединице Војске Србије у којој је лице на служби или на другом месту на које лице затекне.

Овлашћено службено лице је дужно да пре уручивања позива провери идентитет лица коме уручује позив.

Приликом уручивања позива на адреси становања, овлашћено службено лице уручиће позив лицу на вратима стана и затражиће да лице потпише потврду

о пријему позива. Изузетно, ако је овлашћено службено лице позвано да уђе у стан, позив може уручити и у стану.

Лице које је правилно писмено позвано и у писаном позиву упозорено на могућност принудног довођења, а без оправданог разлога се не одазове позиву, може бити доведено у складу с одредбама овог правилника.

Члан 24.

Изузетно од одредбе члана 23. став 1. овог правилника, лице може бити позвано усмено или путем средстава за комуникацију, ако постоји опасност од одлагања послова за које је овлашћено службено лице овлашћено одредбама закона.

О упућеном позиву из става 1. овог члана, овлашћено службено лице сачињава службену белешку, а лицу које се одазвало позиву, на његов захтев, издаје о томе писану потврду.

4. Начин довођења

Члан 25.

Лице може бити доведено на основу писане наредбе суда односно налога по закључку о привођењу, донетог у управном поступку (у даљем тексту: налог).

У смислу става 1. овог члана, лице се може довести у просторије Војне полиције, другог надлежног органа или до места одређеног налогом.

Овлашћено службено лице пре довођења уручује налог из става 1. овог члана лицу које треба довести.

Лицу за које се основано сумња да ће пружити отпор овлашћено службено лице уручиће налог из става 1. овог члана после довођења.

Лице може бити доведено у време од 6 до 22 часа.

Изузетно, када је довођење неопходно ради предузимања војнополицијских послова који не трпе одлагање, лице се може довести и ван времена утврђеног у ставу 5. овог члана.

Довођење може бити предузето најраније шест часова пре одређеног рока за довођење, ако се мора извршити у зони територијално надлежне јединице Војне полиције на којој је лице затечено.

Када се довођење мора извршити ван зоне територијалне надлежности јединице Војне полиције на којој је лице затечено, довођење може трајати најдуже 24 часа.

Члан 26.

Без писаног налога може се довести лице чији идентитет треба утврдити и лице за којим је расписана потерница.

Члан 27.

Одредбе о довођењу не примењују се према лицу чије је кретање знатно отежано због болести, изнемоглости или трудноће, према лицу за које се оправдано претпоставља да би му се довођењем битно погоршало здравље и према лицу које обавља такве послове који се не смеју прекидати док му се не обезбеди одговарајућа замена.

О чињеницама из става 1. овог члана обавештава се надлежни орган који је издао налог за довођење.

О оправданости разлога из става 1. овог члана одлучује непосредно претпостављени старешина овлашћеног службеног лица које врши довођење, а ако се за разлоге сазнало тек на лицу места, овлашћено службено лице о томе без одлагања обавештава претпостављеног старешину и поступа по његовом наређењу.

Члан 28.

Налог за довођење извршавају најмање два овлашћена службена лица.

Пре извршења налога проверава се да ли у војно-полицијским евиденцијама постоје подаци који би могли да укажу на могућност бекства, отпора или напада на овлашћено службено лице од стране лица које треба довести. Уколико ове околности постоје, довођење се може извршити само на основу претходно утврђеног плана који доноси непосредно претпостављени старешина.

Члан 29.

Овлашћено службено лице провериће идентитет лица које треба да доведе, уручиће му налог за довођење и позвати га да пође с њим.

Приликом уручења налога за довођење, овлашћено службено лице упозориће лице да ће употребити средства принуде, ако оно буде пружало отпор или покушало да побегне.

Ако лице и поред упозорења одбије да пође или пружа отпор приликом довођења, овлашћено службено лице довешће га принудно.

Овлашћено службено лице везаће лице које пружа отпор приликом довођења односно које покуша да побегне, нападне овлашћено службено лице или друго лице, покуша самоповређивање или се оправдано претпоставља да ће то учинити. Овом лицу овлашћено службено лице није дужно претходно да уручи налог за довођење и да га позове да пође с њим.

Члан 30.

Овлашћено службено лице је дужно да лице које доводи упозна с разлозима довођења, о праву на обавештавање породице или других лица, као и о праву на браниоца и да га упозори да ово право не обавезује овлашћено службено лице на одлагање довођења.

Овлашћено службено лице без писаног налога у службене просторије Војне полиције довешће лице чији је идентитет потребно утврдити у складу са одредбама члана 13. овог правилника.

Члан 31.

Овлашћено службено лице прегледа лице које доводи ради проналажења и одузимања предмета погодних за напад или самоповређивање. Одузете предмете предаје органу коме се лице доводи. Изузетно, пронађено оружје уручиће територијално надлежној служби дежурства Војне полиције ради поступања у складу с прописима о оружју.

Члан 32.

Довођење, по правилу, врши се службеним возилом. Ако се лице доводи средством јавног саобраћаја, када је то могуће, смешта се издвојено од осталих путника.

Начин смештаја овлашћених службених лица и лица које доводе у ваздухоплову или пловилу одређује се у сарадњи са заповедником ваздухоплова или пловила.

Члан 33.

Овлашћено службено лице се мора придржавати налога за довођење којим је одређено када се одређеном органу односно службеном лицу мора довести лице. Овлашћено службено лице у односу на час почетка довођења мора да узме у обзир све околности које би могле да утичу на успешно довођење.

Када утврди да се лице које треба довести сакрива или на други начин избегава довођење, овлашћено службено лице о томе обавештава орган који је одредио довођење.

Ако се лице које треба довести сакрива у закључаном стану или другачије обезбеђеном простору, у тај стан или простор може се принудно ући у складу са законом.

Члан 34.

Ако је лицу које се доводи по потерници или ради задржавања неопходна медицинска помоћ, овлашћено службено лице обезбедиће да му помоћ буде пружена.

О околностима из става 1. овог члана, овлашћено службено лице обавештава орган који је одредио довођење.

Члан 35.

Када треба довести лице које негује или се стара о деци или другим лицима, пре довођења, овлашћено службено лице обавестиће надлежни орган старатељства или другу службу ако није у могућности да се неко од ближњих или комшија постара за то лице.

На одговарајући начин овлашћено службено лице поступа и у другим случајевима када утврди да је потребно предузети одређене мере ради безбедности људи или спречавања штете која би могла настати због довођења.

Члан 36.

Довођење малолетника овлашћено службено лица врши у цивилном оделу (без униформе) и службеним возилима без ознака Војне полиције, изузев када се стекну услови за довођење без писаног налога које може извршити и униформисано овлашћена службена лица.

Члан 37.

Ако пре довођења односно у току довођења овлашћено службено лице утврди да међу лицима која треба довести има и лица са дипломатским имунитетом, довођење лица са дипломатским имунитетом неће извршити. Овлашћено службено лице је дужно о томе да обавести орган који је одредио довођење уз образложење зашто довођење није извршио.

Лице које има конзуларни имунитет овлашћено службено лице може да доведе само на основу наредбе суда.

Члан 38.

Када овлашћено службено лице суду или другом државном органу доведе лице без писаног налога, надлежном службеном лицу поднеће обавештење о довођењу, писано или усмено на записник. Истовремено, овлашћено службено лице затражиће писану потврду о времену предаје доведеног лица.

5. Начин задржавања и привременог ограничења слободе кретања

Члан 39.

Овлашћено службено лице задржаће лице које ремети или нарушава војни ред, ако војни ред није могуће другачије успоставити односно ако нарушавање није могуће другачије спречити.

Задржавање може да траје најдуже 24 часа.

Задржавање се одређује решењем које мора бити донето и уручено лицу у року од шест часова од довођења у службене просторије. Док траје задржавање, задржано лице има право на жалбу против решења о задржавању. О жалби надлежни суд мора да одлучи у року од 48 часова.

Жалба не задржава извршење решења о задржавању.

Задржавање се прекида када престану разлози због којих је оно одређено односно одлуком надлежног суда.

Ако је задржан цивил, о томе се без одлагања обавештава најближи орган Полиције и с потребном документацијом предаје на даљи поступак.

Члан 40.

О задржавању према одредбама овог правилника или закона којим се уређује кривични поступак, лице мора бити обавештено на свом језику или језику који разуме да је задржано и о разлозима задржавања и поучено да није обавезно ништа да изјави, да има право на одговарајућу правну помоћ адвоката кога слободно изабере и да ће се на његов захтев о задржавању обавестити његови најближи.

Овлашћено службено лице мора да одложи сва даља поступања до доласка адвоката, и то најдуже за два часа од тренутка када је лицу пружена могућност да обавести адвоката.

Члан 41.

Овлашћено службено лице задржава лице у службеним просторијама Војне полиције за задржавање или у за то одређеним просторијама надлежних органа правосуђа. Ако је лице задржано у просторијама органа правосуђа мора бити физички одвојено од притворених лица и лица која су на издржавању казне.

Изузетно од става 1. овог члана, овлашћено службено лице може задржати лице и у другим службеним просторијама Војне полиције или у посебно прилагођеном простору возила, али не дуже него што је потребно да се изврше превоз или други задаци Војне полиције.

Члан 42.

На захтев задржаног лица о задржавању обавештава се и његов послодавац, као и надлежни орган старатељства ако је потребно обезбедити заштиту или старање о детету или другим лицима о којима се стара задржано лице.

Члан 43.

Време задржавања се рачуна од тренутка када је лице доведено.

Када престану разлози за задржавање, овлашћено службено лице мора задржано лице да изручи надлежном органу или да га пусти на слободу.

О задржавању овлашћено службено лице мора да сачини службени записник који садржи:

- 1) личне податке задржаног лица;
- 2) време почетка и завршетка задржавања;
- 3) разлог довођења и задржавања;
- 4) упознавање лица с разлозима довођења и задржавања и с његовим правима;
- 5) остварена права задржаног лица и обавештавање надлежних институција (час, начин и назив);

- 6) довођење задржаног лица надлежном органу;
- 7) видне телесне повреде или друге знакове које је могуће уочити, а због којих би задржаном лицу била потребна здравствена помоћ;
- 8) податке о пруженој здравственој или другој помоћи (ко, када и зашто);
- 9) опасне предмете задржане због безбедности задржаног лица;
- 10) престанак задржавања.

Службени записник потписује овлашћено службено лице које је лице задржало и задржано лице.

Члан 44.

Када је законом одређено да о задржавању лица треба донети решење, задржавање одређује начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције или лице које он овласти.

Овлашћено службено лице у року од шест часова од почетка задржавања мора задржаном лицу уручити решење из става 1. овог члана у писаном облику.

Задржано лице има по закону право жалбе против решења о задржавању. Овлашћено службено лице мора да омогући задржаном лицу остваривање права на жалбу.

Члан 45.

Овлашћено службено лице мора задржаном лицу да одузме предмете који су погодни за напад, бекство или самоповређивање. Ако ти предмети нису били одузети приликом довођења, овлашћено службено лице које врши задржавање мора да их одузме пре него што задржано лице смести у простор за задржавање.

Податке о одузетим предметима из става 1. овог члана овлашћено службено лице уноси у потврду о одузимању или у службени записник који задржано лице потписује. По престанку задржавања, задржани предмети се враћају лицу, изузев ако постоје законити разлози за њихово одузимање.

Преузимање предмета лице које је било задржано потврђује својим потписом.

Члан 46.

Ако се у истом простору за задржавања задржава више лица могу се задржавати само лица истог пола.

Члан 47.

Овлашћено службено лице које врши задржавања одговара за безбедност задржаног лица од његовог смештаја у простор за задржавања до отпуштања.

За надзор над задржаним лицима, овлашћена службена лица могу да употребљавају направе за пренос звучних и оптичких снимака. Употреба ових направа у простору мора бити видно означена.

Члан 48.

Болесно или повређено лице коме је потребна лекарска помоћ или лице које показује знакове тежег тровања алкохолом или којим другим средством не може се задржавати у просторијама за задржавања. Овлашћено службено лице које врши задржавања мора овим лицима обезбедити превоз у здравствену установу где ће им бити пружена лекарска помоћ.

Када задржано лице само захтева лекарску помоћ, овлашћено службено лице омогућиће потребну лекарску помоћ у просторијама за задржавања или обезбедити превоз до најближе здравствене установе.

Ако се основано може претпоставити да ће задржано лице које се превози у здравствену установу покушати бекство, овлашћено службено лице мора предузети све што је потребно да се за време превоза до здравствене установе и повратка из ње спречи бекство задржаног лица.

Члан 49.

Лицу које је задржано више од 12 часова обезбеђује се исхрана, и то три оброка дневно (доручак, ручак и вечера). Овом лицу треба обезбедити и кретање, изузев ако безбедносни разлози то не дозвољавају.

Задржано лице има право на осмочасовни непрекидни одмор у току 24 часа.

Ако је лице доведено у простор за задржавања у мокрој или на други начин за његово здравље неподесној одећи, за време задржавања мора му се обезбеди одговарајућа одећа.

Члан 50.

У складу са законом, лицу се може привремено ограничити слобода кретања на одређеном простору или објекту ради:

- 1) спречавања извршења кривичних дела или прекршаја;
- 2) проналажења и хватања учинилаца кривичних дела или прекршаја;
- 3) проналажења и хватања лица за којим се трага;
- 4) проналажења трагова и предмета који могу послужити као доказ да је учињено кривично дело или прекршај.

Привремено ограничење слободе кретања не може трајати дуже од остварења циља ради којег је овлашћење примењено. За ограничење дуже од осам часова потребно је одобрење надлежног суда.

Члан 51.

Овлашћено службено лице је овлашћено да привремено ограничи слободу кретања и задржавања на одређеном простору или објекту и у случајевима угрожавања безбедности изазваног елементарним непого-

дама или епидемијама и у другим случајевима угрожавања безбедности лица и имовине, док такво угрожавање траје.

Ради остваривања циљева из става 1. овог члана, овлашћено службено лице може да спроведе удаљавање лица или евакуацију.

Члан 52.

Криминалистичко-тактичке радње привременог ограничења слободе кретања су блокада, рација, заседа, потера и преглед одређених објеката и простора.

Одлуку о привременом ограничењу слободе кретања на одређеном простору или објекту доноси руководилац организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције или лице које он овласти.

Изузетно, одлуку о примени мера из става 1. овог члана, када треба обезбедити заштиту одређених штићених лица, доноси овлашћено службено лице односно руководилац обезбеђења одређених штићених лица.

Члан 53.

На основу донетог плана блокаде, одлуку о спровођењу блокаде доноси руководилац организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције или лице које он овласти.

Члан 54.

Планом рације и планом заседе предвиђају се циљеви, време спровођења, број овлашћених службених лица, непосредно надлежни руководилац, мере, радње и начин њиховог поступања, наоружање и опрема, начин и средства комуникације и могућност укључивања додатних снага и средстава.

Поред података из става 1. овог члана, планом рације предвиђају се објекти и простори у којима ће рација бити спроведена, а планом заседе – место спровођења заседе.

План рације и план заседе, по правилу, доносе се у писаном облику.

Приликом упућивања у рацију односно заседу и у случају да се због хитности спровођења рације односно заседе започиње пре доношења писаног плана, непосредно надлежни руководилац је дужан да овлашћено службено лице упозна са обавезним садржајем рације односно заседе.

Члан 55.

Потера се предузима из разлога утврђених одредаба чл. 50. и 86. овог правилника.

Овлашћено службено лице које је започело потеру дужно је да без одлагања о томе обавести територијално надлежну службу дежурства Војне полиције.

Члан 56.

Преглед одређених објеката и простора врши се у превентивне и безбедносне сврхе.

Преглед одређених објеката и простора врши се на основу наредбе надлежног старешине или лица које он за то овласти. Изузетно, у случајевима прописаним одредбама чл. 50, 51. и 61. овог правилника, овлашћено службено лице врши преглед и по сопственој иницијативи.

Овлашћено службено лице које врши преглед по сопственој иницијативи дужно је да о вршењу прегледа обавести територијално надлежну службу дежурства Војне полиције.

6. Начин тражења обавештења и привременог одузимања предмета

Члан 57.

Овлашћено службено лице може да тражи обавештења од лица ради спречавања и откривања кривичних дела или прекршаја или њихових учинилаца.

Лице није дужно да пружи тражено обавештење, осим ако би тиме учинило кривично дело, на шта је овлашћено службено лице дужно да га упозори.

Члан 58.

Овлашћено службено лице привремено ће одузети предмет:

1) ако околности указују да је намењен за извршење кривичног дела или прекршаја;

2) ако је одузимање неопходно за заштиту опште безбедности;

3) који има код себе лице коме је одузета или ограничена слобода и може га употребити за самоповређивање, напад или бекство.

О привременом одузимању предмета, овлашћено службено лице је дужно да изда потврду. Потврда мора да садржи податке о привремено одузетом предмету, његовим карактеристикама и податке о лицу од кога је предмет одузет.

Подаци о привремено одузетим предметима се воде у посебној евиденцији.

Члан 59.

Када због својства привремено одузетих предмета чување у просторијама суда није могуће или је повезано са значајним тешкоћама, по налогу надлежног органа, привремено одузети предмети могу се сместити или обезбедити у просторијама Војне полиције или Војске Србије до доношења одлуке надлежног органа.

Када престану разлози због којих је предмет привремено одузет, ако другим законом или одлуком над-

лежног органа није другачије одређено, привремено одузети предмет враћа се лицу од кога је одузет, а ако је дошло до значајног губитка вредности предмета, лице има право на накнаду штете.

Лице из става 2. овог члана позива се да предмет преузме у року који не може бити краћи од месец дана.

Члан 60.

Војна полиција је овлашћена да предложи продају привремено одузетих предмета, ако за даље поступање није надлежан суд или други орган, када предметима прети опасност од пропадања или значајног губитка вредности и када чување и одржавање предмета доводи до несразмерно високих трошкова или тешкоћа.

Привремено одузети предмет може бити предложен за продају када га позвано лице не преузме у одређеном року који не може бити краћи од месец дана, а било му је саопштено да ће предмет бити продат уколико га не преузме.

На предлог начелника организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције, одлуку о продаји привремено одузетих предмета из става 1. овог члана доноси начелник Генералштаба Војске Србије.

Поступак продаје привремено одузетих предмета из става 1. овог члана спроводи организациона јединица Генералштаба Војске Србије надлежна за послове логистике према прописима којима је регулисана продаја расходованих средстава Војске Србије.

Ако се купац не може пронаћи у року од једне године, привремено одузети предмет може да се употреби као опште добро или уништи.

Средства остварена продајом привремено одузетог предмета приход су буџета Републике Србије.

7. Начин прегледа просторија, објеката и документације и противтерористичког прегледа

Члан 61.

Овлашћено службено лице може да уђе у објекте Министарства одбране и Војске Србије и у друге објекте у складу са законом и изврши њихов преглед и преглед документације ради проналаска учинилаца кривичних дела или прекршаја и поступања по дојави о подметнутој експлозивној направи или другој опасности.

После уласка у објекте Министарства одбране и Војске Србије и у друге објекте у складу са законом, овлашћено службено лице је дужно да се пре почетка прегледа јави одговорном лицу и саопшти разлоге поступања, као и да у присуству одговорног лица приступи прегледу објекта или просторија односно прегледу или увиду у документацију.

Члан 62.

Противтерористички преглед је тражење, идентификовање, проучавање, онеспособљавање и одстрањивање направа и предмета односно средстава која у законом одређеним случајевима угрожавају или би могла угрозити безбедност запослених у Министарству одбране и припадника Војске Србије, безбедност људи и имовине, безбедност одређених лица, објеката и поверљивих података или безбедност јавних скупова и приредби.

Члан 63.

Овлашћено службено лице може обављати и превентивне противтерористичке прегледе просторија, објеката, средстава, направа и других предмета ради заштите људи и имовине у објектима Министарства одбране и Војске Србије, објеката на простору одржавања војних свечаности, објеката на којима бораве или их користе лица која обезбеђује Војна полиција и на другим местима у складу са законом.

Противтерористички преглед обухвата противдиверзиони, превентивно-медицински, радиолошко-хемијски и друге прегледе.

Ако се очекује да у просторијама, објектима или средствима односно на било којем од места из става 1. овог члана може доћи до угрожавања безбедности људи и имовине сумњивим направама или предметима, као и ако до тог угрожавања дође, овлашћено службено лице може да испразни простор, објекте и средство односно место, да спречи приступ до њих и да их прегледа непосредно или уз употребу техничких средстава.

Приликом противтерористичког прегледа, овлашћено службено лице може од надлежног инспекцијског органа захтевати да изврши и надзор.

Члан 64.

Овлашћено службено лице приликом обављања противтерористичког прегледа може захтевати:

1) учествовање лица надлежног за инфраструктуру прегледаног простора, објекта односно подручја (енергетска, информатичка и телекомуникациона инфраструктура, противпожарни и противпровални безбедносни системи, климатски системи, грејна и вентилациона инсталација и друго);

2) одстрањивање одређених направа из просторија, објеката, превозних средстава и подручја, искључивање одређених система и контролу приступа људи до претраживаних просторија, објеката, превозних средстава и подручја.

Члан 65.

У направе и предмете из члана 62. овог правилника спадају експлозивна, запаљива, отровна, радио-

активна и друга средства намењена за напад на живот и здравље људи, на имовину или за загађивање околине.

Члан 66.

Пронађене направе и предмете односно средства овлашћено службено лице идентификује, неутрализује и одстрањује, а ако нема друге могућности може их уништити на безбедан начин.

Члан 67.

О обављеном противтерористичком прегледу сачињава се извештај или записник.

8. Начин заустављања и прегледа лица, предмета и саобраћајних средстава

Члан 68.

Овлашћено службено лице може да заустави и изврши преглед лица, предмета које лице носи са собом и саобраћајног средства када је то неопходно ради проналаска предмета подобних за напад или самоповређивање.

Приликом заустављања, а пре него што приступи прегледу из става 1. овог члана, овлашћено службено лице саопштава лицу разлог заустављања (преглед, превентивна контрола, његов или туђи прекршај или кривично дело или други безбедносни разлог).

Прегледом лица, у смислу става 1. овог члана, сматра се увид у садржај одеће и обуће.

Прегледом саобраћајног средства, у смислу става 1. овог члана, сматра се преглед свих отворених и затворених простора саобраћајног средства и предмета који се превозе.

Преглед предмета које лице носи са собом обухвата преглед предмета који су код лица или у његовој непосредној близини или предмета које превози.

Преглед лица мора обављати лице истог пола, изузев када је неопходан хитан преглед лица ради одузимања оружја или предмета подобних за напад или самоповређивање.

Приликом предузимања мера из става 1. овог члана, овлашћено службено лице може принудно да отвори затворено саобраћајно средство или предмет који лице носи са собом.

Ако постоје основи сумње да лице код себе, у саобраћајном средству или у предмету који носи са собом има предмете који могу послужити као доказ у кривичном или прекршајном поступку, овлашћено службено лице може да задржи лице до прибављања налога за претрес, а најдуже шест часова.

Члан 69.

Овлашћено службено лице преглед може да изврши визуелно, додиром, увидом у садржај и коришће-

њем техничких средстава (огледала, детектора и слично) или употребом службеног пса.

Овлашћено службено лице врши преглед лица тако што рукама додирује површину његовог одела, а може извршити и преглед ствари и превозног средства која су у непосредној близини или под надзором лица које прегледа.

Овлашћено службено лице, по правилу, лице над којим врши преглед издваја од других лица, а ако би се тиме довело у питање извршење прегледа или извршење службеног задатка неће тако поступити.

Ако овлашћено службено лице приликом прегледа нађе оружје или други опасан предмет задржаће га.

Ако овлашћено службено лице вршењем прегледа нађе предмете који се могу одузети по Законнику о кривичном поступку или предмете који могу бити корисни за кривични поступак или прекршајни поступак, овлашћено службено лице по обављеном прегледу наставља поступак по одредбама Законика о кривичном поступку или Закона о прекршајима.

Члан 70.

Пре вршења прегледа предмета односно саобраћајног средства, овлашћено службено лице позваће лице да омогући увид у садржај предмета односно саобраћајног средства које ће прегледати. Ако лице одбије да омогући увид, овлашћено службено лице провериће само садржај предмета односно саобраћајног средства.

При принудном отварању затвореног предмета односно саобраћајног средства, овлашћено службено лице настојаће да проузрокује што мању штету, а после отварања, у случају настанка штете, дужно је да предузме мере да се настала оштећења фиксирају фотографијом или на други погодан начин.

Члан 71.

Овлашћено службено лице противдиверзионе заштите извршиће противдиверзиони преглед свих пакета, поштанских и других врста пошиљки упућених на адресе штићених лица и објеката и простора над којима се спроводе мере обезбеђења.

9. Начин обезбеђења и прегледа лица места

Члан 72.

Када овлашћено службено лице сазна за извршење кривичног дела, прекршаја или другог догађаја поводом којег непосредним опажањем треба утврдити или разјаснити чињенице, ради обезбеђења места догађаја дужно је да:

- 1) привремено ограничи слободу кретања и то видно обележи;
- 2) издаје упозорења и наређења;

3) прегледа простор, просторије, објекте и документацију;

4) прегледа лица, предмете и саобраћајна средства;

5) провери и утврди идентитет затечених лица;

6) привремено одузме предмете, обезбеди трагове и предмете од значаја за разјашњавање догађаја.

До окончања прегледа, а најдуже шест часова, овлашћено службено лице може да задржи лице за које процени да може дати обавештења важна за разјашњење догађаја или за предузимање спасилачких активности, ако је вероватно да се та обавештења не би могла касније прикупити или се не би могло обезбедити присуство тог лица.

Ради заштите жртава кривичног дела, оштећених због прекршаја или другог догађаја и заштите интереса поступка, овлашћено службено лице може да забрани снимање места догађаја.

Члан 73.

По доласку на место догађаја, овлашћено службено лице је дужно да предузме мере и радње ради отклањања опасности по живот и здравље људи или имовину и пружања помоћи повређеним лицима ако их има.

Приликом прегледа места догађаја, овлашћено службено лице поступа на начин којим обезбеђује од уништења евентуалне трагове и онемогућава промену затеченог стања. Обавештења о догађају прикупиће од лица затечених на месту догађаја.

Члан 74.

Овлашћено службено лице известиће територијално надлежну службу дежурства Војне полиције о затеченом стању и чињеницама на месту догађаја. По доласку истражног судије или овлашћеног службеног лица које обавља увиђај или другог лица овлашћеног за даље предузимање потребних мера и радњи, овлашћено службено лице поднеће усмени извештај о затеченом стању и чињеницама на месту догађаја, предузетим радњама и променама на месту догађаја.

Овлашћено службено лице које је обезбеђивало место догађаја дужно је да поднесе писани извештај који садржи податке из става 1. овог члана, као и податке о лицима која су затечена или су била присутна на месту догађаја. Писани извештај је саставни део увиђајне документације.

10. Начин употребе туђег саобраћајног средства и средства везе

Члан 75.

Овлашћено службено лице може да се послужи саобраћајним средством и средством везе правног или физичког лица, ако на други начин не може да се превезе односно успостави везу неопходну ради хва-

тања учиниоца кривичног дела који се непосредно гони или ради превозења у најближу здравствену установу повређеног лица које је жртва кривичног дела, саобраћајне незгоде, елементарне непогоде или другог несрећног случаја.

Приликом примене овлашћења из става 1. овог члана, овлашћено службено лице се обавезно представља показивањем службене значке и службене легитимације.

Власник превозног средства и средства везе којим се послужи овлашћено службено лице има право на накнаду трошкова и штете проузроковане њиховом употребом.

11. Начин пријема пријаве о учињеном кривичном делу

Члан 76.

Овлашћено службено лице је дужно да прими пријаву о учињеном кривичном делу за које се гони по службеној дужности.

Ако се при подношењу кривичне пријаве или спровођењем увиђаја утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби или се утврди да догађај нема обележја кривичног дела, овлашћено службено лице о томе обавештава оштећеног, уз правну поуку.

Ако овлашћено службено лице прими писану или усмену пријаву о кривичном делу с познатим учиниоцем за које се гони приватном тужбом, о томе обавештава оштећено лице.

12. Начин јавног расписивања награде

Члан 77.

Војна полиција је овлашћена да јавно распише награду за дато обавештење ради:

1) откривања и хватања лица које је учинило кривично дело за које је запређена казна затвора преко 15 година;

2) проналажења несталог лица;

3) разрешавања других случајева када су обавештења неопходна у обављању војнополицијских послова.

Начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције доноси одлуку о јавном расписивању награде.

Расписивање награде се може објавити у средствима јавног информисања или на други погодан начин.

Новчана средства за дато обавештење исплаћују се са конта „Специјализоване услуге“.

Нема право на награду лице које је дало обавештење којим Војна полиција већ располаже.

Право на награду немају припадници Војне полиције и чланови њихових породица.

Члан 78.

Износ висине награде у сваком појединачном случају утврђује начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције, уз сагласност начелника Генералштаба Војске Србије и јавно објављује приликом расписивања награде.

Члан 79.

Ако околности указују на постојање опасности по живот, здравље, телесни интегритет, слободу и имовину лица које остварује право на награду, начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције може одобрити исплату награде уз мере прикривања идентитета примаоца награде.

Подаци о идентитету примаоца награде здружују се у списе предмета и представљају службену тајну.

13. Начин снимања на јавним местима

Члан 80.

Снимање на јавним местима и у објектима Министарства одбране и Војске Србије представља привремену или трајну акустички и видео-надзор јавних места и објеката Министарства одбране и Војске Србије на којима су учестала кривична дела или прекршаји односно дисциплински преступи ради њиховог спречавања.

Када постоји опасност да приликом јавног окупљања дође до угрожавања живота и здравља људи или имовине, овлашћено службено лице може да снима или фотографише јавне скупове.

Намеру да спроведе активности из ст. 1. и 2. овог члана, Војна полиција мора јавно да саопшти (преко средстава јавног информисања), у складу с одлуком о снимању на јавним местима и у објектима Министарства одбране и Војске Србије коју доноси начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције.

14. Начин спровођења полиграфског тестирања

Члан 81.

Овлашћено службено лице, на захтев лица од кога тражи обавештења или уз његову писану сагласност, може да примени полиграфско испитивање пошто га упозна с радом уређаја.

Овлашћено службено лице прекинуће примену полиграфског испитивања, ако лице од кога се траже обавештења после давања писане сагласности изјави да ту сагласност повлачи.

Полиграфском тестирању не може да се подвргне:

1) лице које је под утицајем алкохола или под утицајем опојних дрога или других психоактивних супстанци;

2) лице које има озбиљна срчана обољења или респираторне сметње;

3) лице у стресном стању;

4) лице које узима лекове за смирење;

5) лице које показује видљиве знакове психичке поремећености или болести;

6) лице које осећа интензиван физички бол;

7) трудница и породиља.

Члан 82.

Полиграфско испитивање може да обавља само овлашћено службено лице које је за то оспособљено (у даљем тексту: полиграфски испитивач).

Браниоцу испитаника лишеног слободе омогућиће се праћење полиграфског испитивања из одвојене просторије путем посебног огледала или затвореног система за снимање и пренос слике и звука, ако за то постоје технички услови.

Члан 83.

Пре полиграфског испитивања, полиграфски испитивач упозориће лице да није дужно да се подвргне испитивању и саопштиће му законом прописане разлоге за забрану полиграфског тестирања, без обзира на то да ли лице захтева полиграфско испитивање или треба да пристане на испитивање.

Члан 84.

Писана сагласност лица да се над њим примени полиграфско испитивање даје се пре испитивања у виду изјаве која гласи: „Прихватам примену полиграфа“.

За изјаву о повлачењу писане сагласности из става 1. овог члана није потребна посебна форма. Полиграфски испитивач је дужан да без одлагања прекине полиграфско испитивање, што се уноси у записник о полиграфском испитивању.

15. Начин спровођења полицијског опажања (опсервирања)

Члан 85.

Ради провере добијених обавештења и формирања предлога надлежним органима, овлашћено службено лице може непосредним и прикривеним полицијским опажањем (опсервирањем) прикупљати обавештења и податке утврђивања основа сумње да је извршено кривично дело или прекршај.

Опсервирање се врши у објектима Министарства одбране и Војске Србије, њиховој ближој околини, на јавним и другим доступним местима, без задирања у приватност било ког лица.

16. Начин трагања за лицима и предметима**Члан 86.**

Војна полиција је овлашћена да спроводи мере трагања за лицима и предметима.

Трагање се расписује потерницом, објавом или расписом о трагању.

Потерница се расписује у складу са законом којим се уређује кривични поступак.

Објава се расписује ради:

1) утврђивања пребивалишта или боравишта лица, у складу са законом којим се уређује кривични поступак;

2) утврђивања идентитета лица које није у стању да пружи личне податке или утврђивања идентитета умрлог лица за које се не могу утврдити подаци;

3) проналаска предмета у вези с кривичним делом или прекршајем, у складу с посебним прописима или за предметима који су нестали или су пронађени;

4) одузимања предмета или исправа на основу одлуке суда.

Распис о трагању се расписује:

1) за нестало лице;

2) за лице за које постоји основана сумња да је извршило кривично дело за које се гони по службеној дужности;

3) за лице које може дати обавештења о кривичном делу или учиниоцу;

4) на захтев надлежног органа односно јединице који је поднет у складу с посебним прописом којим се уређује служба у Војсци Србије.

Члан 87.

Пријаву о нестанку лица или предмета овлашћено службено лице примиће на записник. Овлашћено службено лице је дужно да одмах предузме потребне мере ради проналаска лица или предмета за којима се трага и о предузетим мерама сачини белешку која се заједно са записником о пријему пријаве улаже у списе предмета. О предузетим мерама, Војна полиција обавестиће подносиоца пријаве у року од 30 дана од дана пријема пријаве.

Члан 88.

Војна полиција расписује објаву и распис о трагању на информационом систему и објављивањем у регистру Полиције.

Овлашћено службено лице приликом преузимања службе упознаје се о расписаним потерницама, објавама и расписима о трагању, а по потреби пре упућивања на извршење задатака даће му се на увид и фотографије лица за којима се трага.

Објаве и расписи о трагању који су расписани у складу с посебним законом остају на снази док орган који је тражио њихово расписивање не повуче налог.

Члан 89.

Организациона јединица Генералштаба Војске Србије надлежна за послове Војне полиције устројава евиденцију потерница, објава и расписа о трагању. У евиденцију потерница, објава и расписа о трагању уносе се све важеће потернице, објаве и расписи о трагању за лицима по азбучном реду.

Евиденција потерница, објава и расписа о трагању садржи: чин, презиме (за жене и девојачко презиме) и име лица, јединствени матични број грађана, фотографију односно фото-робот, име једног од родитеља, датум рођења, број акта и назив органа који га је издао, као и мере које је потребно предузети.

Евиденција објава за предметима садржи идентификационе податке о предметима.

17. Начин заштите жртава кривичног дела и података о идентитету**Члан 90.**

Ако за то постоје оправдани разлози и док они постоје, Војна полиција заштитиће жртву и друго лице које је дало или може дати податке важне за кривични поступак или лица која су с наведеним лицем у вези, ако им прети опасност од учиниоца кривичног дела или других лица.

У круг лица из става 1. овог члана не спадају лица обухваћена програмом заштите учесника у кривичном поступку која се штите у складу с посебним законом.

Лицима из става 1. овог члана Војна полиција обезбеђује заштиту по посебном програму којим утврђује врсте мера и поступак заштите за свако лице понаособ.

Под мерама из става 3. овог члана подразумева се физичко-техничка заштита лица и имовине из надлежности Војне полиције.

Члан 91.

Војна полиција штити поверљиве податке чије би откривање изложило опасности физички интегритет лица.

При подношењу писаног извештаја о садржају обавештења за чије је прикупљање Војна полиција овлашћена, овлашћено службено лице може ускратити податке о идентитету лица од кога је добило обавештење, ако процени да би откривањем идентитета њега изложило озбиљној опасности по живот, здравље, физички интегритет или би тиме угрозило његову слободу и имовину.

Подаци о идентитету лица које је дало обавештење сматрају се поверљивим и њима се рукује у складу са законом.

18. Начин прикупљања, обраде и коришћења личних података

Члан 92.

Војна полиција прикупља, обрађује и користи личне податке, обезбеђује заштиту и води евиденције о личним и другим подацима за чије прикупљање је овлашћена овим правилником ради спречавања и откривања кривичних дела и прекршаја и проналажења њихових учинилаца.

Друге податке о личности Војна полиција може прикупљати, обрађивати и користити само ако је за то овлашћена другим законом и ако обезбеђује законом утврђену заштиту тих података.

Овлашћено службено лице податке о личности до којих дође у вршењу службе чува као поверљиве, користи их и њима рукује, у складу с овим правилником.

Члан 93.

Војна полиција води следеће евиденције:

1) евиденцију лица којима је по било којем основу ограничена или одузета слобода (довођење, задржавање, ограничење кретања, лишавање слободе и друго);

2) евиденцију лица за која постоје основи сумње да су учинила кривична дела и прекршаје односно дисциплинске преступе и дисциплинске грешке;

3) евиденцију учињених кривичних дела за која се гони по службеној дужности, прекршаја и лица оштећених тим делима;

4) евиденцију тражених лица и предмета;

5) евиденцију провера идентитета лица;

6) евиденцију лица која су фотографисана, којима је провераван или утврђиван идентитет дактилоскопским методама и којима је урађена ДНК анализа;

7) евиденцију оперативних извештаја, оперативних извора сазнања и лица под посебном војнополицијском заштитом;

8) евиденцију примењених оперативних и оперативно-техничких средстава и метода;

9) евиденцију догађаја;

10) евиденцију употребљених средстава принуде;

11) евиденцију притужби.

Члан 94.

Бројчани подаци о кривичним делима, пријављеним и оштећеним лицима, као и остали бројчани подаци могу се користити у статистичке и аналитичке

сврхе у Војној полицији, као и за потребе Министарства одбране и Војске Србије.

Подаци из става 1. овог члана могу се дати на коришћење надлежним стручним и научним установама за потребе научноистраживачког рада.

Лични подаци могу се достављати другим органима под условима:

1) да је орган који тражи податке законом или другим прописом овлашћен да тражи и прима те податке;

2) да су органу који тражи податке ти подаци неопходни за извршавање послова из његове надлежности;

3) да те податке није могуће прибавити на други начин или ако би њихово прибављање захтевало несоразмерно високе трошкове.

Члан 95.

Лични подаци не могу се користити противно сврси предвиђеној овим правилником и другим прописима којима се уређује заштита личних података.

Војна полиција пружиће обавештење лицу о коме се воде лични подаци у року од 60 дана од дана пријема захтева тог лица, изузев обавештења о подацима које је то лице о себи дало на основу закона.

Пружање података из става 2. овог члана Војна полиција може одбити решењем, ако би то угрозило извршење њеног задатка, вођење законом прописаног поступка и безбедност људи и имовине или би могло нанети штету интересима трећих лица. Решење се образлаже и усмено саопштава подносиоцу захтева.

Када престану разлози из става 3. овог члана, Војна полиција поступиће у складу с одредбама става 2. овог члана.

Члан 96.

Војна полиција је дужна да исправи личне податке за које утврди да су нетачни или на чију нетачност укаже лице из члана 93. овог правилника на које се подаци односе.

Прикупљени и у евиденције унети лични подаци морају се одмах брисати, у случају да се утврди да нису тачни или да су престали да постоје разлози односно услови због којих је лични податак унет у одговарајуће евиденције.

Члан 97.

Подаци који су садржани у евиденцијама из члана 93. овог правилника могу се дати само лицу на које се односе, и то од њиховог уношења до брисања из евиденција.

Изузетно, обавештења о подацима садржаним у евиденцији из члана 93. тачка 7) овог правилника лицу се могу дати тек пошто је престала потреба коришћења података.

Са подацима из члана 93. тачка 8) овог правилника поступа се у складу са Законом о заштити података о личности и актима донетим на основу тог закона.

Овлашћено службено лице које даје податке из ст. 1. и 2. овог члана мора заштитити идентитет лица које је дало податак.

Члан 98.

Евиденције из члана 93. овог правилника чувају се:

1) три године по доношењу одлуке о даљем поступку против лица коме је одузета или ограничена слобода односно пошто је лице пуштено на слободу или је ограничење слободе престало – евиденција из тачке 1);

2) пет година после рока од наступања рехабилитације по сили закона, под условом да лице није поново пријављено – евиденција из тачке 2);

3) пет година по наступању застарелости гоњења за учињено кривично дело – евиденција из тачке 3);

4) до проналаска лица или установљавања да је даље трагање непотребно – евиденција из тачке 4);

5) две године по спроведеном поступку провере идентитета – евиденција из тачке 5);

6) трајно – евиденције из тач. 6), 7), 8) и 9);

7) десет година од употребе средстава принуде – евиденција из тачке 10);

8) десет година од пријема притужбе – евиденција из тачке 11).

Члан 99.

Надзор над информационом системом у којем су садржане евиденције из члана 93. овог правилника обавља војнополицијски инспектор, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

19. Начин спровођења мера циљане потраге

Члан 100.

Ради хватања и привођења надлежном органу лица за које се основано сумња да је извршило кривично дело за које је законом запређена казна затвора од четири или више година и за којим је расписана међународна потерница, а у случају да овлашћена службена лица другим мерама то лице не могу ухватити и привести односно када би то било повезано с несоразмерним тешкоћама, могу се предузети мере потраге применом специјалне истражне технике утврђене законом којим се уређује кривични поступак (у даљем тексту: мере циљане потраге).

Мере циљане потраге, на предлог начелника организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције, одобрава одлуком председник Врховног касационог суда односно

судија тог суда који је одређен да одлучује о овим предлозима у случају одсуства председника тог суда (у даљем тексту: овлашћени судија), у року од 72 часа од подношења предлога.

Предлог начелника организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције и одлука овлашћеног судије за предузимање мера циљане потраге сачињавају се у писаном облику.

Одобрене мере могу се примењивати најдуже шест месеци, а на основу новог предлога могу се продужити још једанпут, најдуже шест месеци.

У случају неприхватања предлога, овлашћени судија у образложењу одлуке наводи разлоге одбијања.

Када разлози хитности то захтевају, предузимање мера циљане потраге може својим решењем наложити начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције, уз претходно прибављену писану сагласност овлашћеног судије. Писани предлог за предузимање мера циљане потраге начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције доставља овлашћеном судији у року од 24 часа од добијања сагласности.

Одлука о наставку примене мера циљане потраге односно о њиховој обустави доноси овлашћени судија у року од 72 часа од подношења предлога за наставак примене мера циљане потраге. Одлука о обустави одговарајућих мера мора бити образложена у писаном облику.

Подаци прикупљени мерама циљане потраге не могу се користити као доказ у кривичном поступку. По окончању циљане потраге, подаци се достављају овлашћеном судији који је дужан да их уништи и о томе сачини записник.

20. Начин употребе средстава принуде

Члан 101.

Средства принуде, у смислу овог правилника, јесу:

- 1) физичка снага;
- 2) службена палица;
- 3) средства за везивање;
- 4) специјална возила;
- 5) службени пси;
- 6) средства за запречавање;
- 7) уређаји за избацивање млазева воде;
- 8) хемијска средства;
- 9) посебне врсте оружја и експлозивних средстава;
- 10) ватрено оружје.

Овлашћено службено лице средства принуде употребиће само ако се на други начин не може извршити

ти задатак, и то сразмерно опасности која прети законом заштићеном добру и вредности односно тежини дела које се спречава или сузбија.

Овлашћено службено лице увек ће употребити средство принуде које јамчи успех, сразмерно разлогу употребе и на начин којим се службени задатак извршава без непотребних штетних последица.

Пре употребе средства принуде, овлашћено службено лице упозориће лице према коме средство намерава да употреби, ако је то у датој ситуацији могуће и неће довести у питање извршење службене радње.

Приликом употребе средстава принуде, овлашћено службено лице дужно је да чува људске животе, проузрокује што мање повреда и материјалне штете, да омогући помоћ повређеном или угроженом лицу и да што пре обавести његове најближе.

Члан 102.

По одобрењу министра одбране, Војна полиција може да интервенише према групи лица запослених у Министарству одбране и групи цивила који у већој мери нарушавају прописани ред и дисциплину у објектима Министарства одбране.

По наређењу начелника Генералштаба Војске Србије, Војна полиција може да интервенише према групи припадника Војске Србије и групи цивила који у већој мери нарушавају прописани војни ред и дисциплину у објектима Војске Србије (касарнама, аеродромима, полигонима и друго) односно простору под контролом команди и јединица Војске Србије.

Приликом пружања помоћи Полицији на јавним местима, Војна полиција може да изда наређење групи лица да се разиђу ако се група противзаконито окупила или се противзаконито понаша и тако може изазвати насиље.

Ако се лица из ст. 1, 2. и 3. овог члана не разиђу могу се употребити само следећа средства принуде:

- 1) физичка снага;
- 2) службена палица;
- 3) специјална возила;
- 4) службени пси;
- 5) уређаји за избацивање млазева воде;
- 6) хемијска средства.

Средства из става 3. тач. 1), 2), 3) и 4) овог члана могу се употребити само по наређењу начелника организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције односно лица које он овласти.

Средства из става 3. тач. 5) и 6) овог члана могу се употребити само по наређењу начелника Генералштаба Војске Србије.

Члан 103.

О свакој употреби средстава принуде, овлашћено службено лице у писаном облику подноси извештај претпостављеном старешини што је пре могуће, а најкасније 24 часа од употребе средстава принуде.

Извештај из става 1. овог члана садржи податке о: средству принуде и против кога је употребљено, разлозима за употребу и другим чињеницама и околностима од значаја за оцену оправданости и правилности употребе средства принуде.

Оправданост и правилност употребе средства принуде оцењује војнополицијски инспектор.

Војнополицијски инспектор предлаже начелнику организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције предузимање законом утврђених мера у случају неоправдане и неправилне употребе средстава принуде.

Војнополицијски инспектор извештава министра одбране о утврђеним налазима.

Члан 104.

Када су средства принуде употребљена у границама законом утврђених овлашћења, искључена је одговорност овлашћеног службеног лица које их је употребило.

Када се против овлашћеног службеног лица води кривични поступак због употребе средстава принуде из става 1. овог члана или предузимања других радњи у обављању службеног посла, организациона јединица Генералштаба Војске Србије надлежна за послове Војне полиције обезбедиће му бесплатну правну помоћ у том поступку.

Организациона јединица Генералштаба Војске Србије надлежна за послове Војне полиције обезбедиће бесплатну правну помоћ појединцу који је пружио помоћ овлашћеном службеном лицу, ако је против њега покренут кривични поступак због радње учињене у вези с пружањем помоћи.

Члан 105.

Употребом физичке снаге, у смислу овог правилника, сматра се употреба различитих захвата борилачких вештина или њима сличних поступака на телу другог лица, ради одбијања напада или савлађивања отпора лица уз наношење најмање штетних последица.

Нападом се сматра свака радња предузета да се нападнуто лице повреди или лиши живота, да се насилно уђе у објекат или простор око објекта у који је улаз забрањен или да се овлашћено службено лице омете или спречи у извршењу службене радње.

Отпором се сматра свако супротстављање законитим службеним мерама и радњама: активним отпором, пасивним отпором, оглушивањем или заузимањем клечећег, седећег, лежећег или сличног положаја,

заклањањем или држањем за лице или предмет, отимањем и стављањем у изглед да ће се лице напасти или предузимањем сличне радње.

Физичка снага се употребљава у складу с правилима вештине самоодбране, а престаје чим престане напад или отпор лица према коме је употребљена.

Члан 106.

Службена палица се може употребити ако је примена блажих средстава принуде неуспешна или не јамчи успех.

Ударци службеном палицом не наносе се у пределу главе, врата, кичменог стуба, грудног коша, трбушног зида, гениталија и зглобова, осим као крајња мера.

Према лицима млађим од 14 година, очигледно болесним и изнемоглим лицима, тешким инвалидима и женама чија је трудноћа видљива, службена палица се може употребити само ако неко од тих лица ватреним оружјем, оруђем или другим опасним предметом угрожава живот других лица.

Члан 107.

Средства за везивање могу се употребити ради:

- 1) спречавања отпора лица или одбијања напада усмереног на овлашћено службено лице;
- 2) спречавања бекства лица;
- 3) онемогућавања самоповређивања или повређивања другог лица.

Употребом средстава за везивање се сматра везивање руку лица испред или иза леђа.

Средствима за везивање се сматрају службене лисице, пластичне затеге и друга за то намењена средства.

При употреби средстава за везивање примењују се ограничења из члана 106. став 3. овог правилника.

Члан 108.

Специјална возила су оклопна возила с уграђеном запречном оградом или без ње, возила за избацивање воде под притиском, возила за уклањање препрека и друга возила посебне намене.

Специјална возила се могу употребити ради успостављања нарушеног војног (јавног) реда, спречавања проласка лица и употребе хемијских средстава и ватреног оружја уграђеног на та возила.

Употребом специјалних возила сматра се употреба уграђеног ватреног оружја, уклањање препрека и спречавање специјалним возилима проласка лица, као и избацивање воде под притиском са хемијским средствима или без њих. Приликом употребе, посаду и

специјално возило штити потребан број овлашћених службених лица.

Уграђена хемијска средства и ватрено оружје могу се употребити само под посебним условима за употребу тих средстава односно оружја, утврђеним овим правилником.

Члан 109.

Службени пас се може употребити као средство принуде у следећим случајевима:

- 1) ако су испуњени услови за употребу физичке снаге или службене палице;
- 2) ако су испуњени услови за употребу ватреног оружја;
- 3) ако се успоставља нарушени војни (јавни) ред.

Употребом службеног пса се сматра пуштање пса према лицу и спречавање проласка лица псима.

У случајевима из става 1. тачка 2) овог члана службени пас може да се употреби и без заштитне корпе, а у случајевима из тач. 1) и 3) овог члана само са заштитном корпом.

Члан 110.

Средствима за спречавање се сматрају средства за принудно заустављање возила и средства за спречавање проласка лица.

Приликом употребе, средства за спречавање штити потребан број овлашћених службених лица.

Члан 111.

Средства за принудно заустављање возила се могу употребити ради:

- 1) спречавања бекства лица затеченог у вршењу кривичног дела за које се гони по службеној дужности;
- 2) спречавања бекства лица лишеног слободе или за које постоји налог да се лиши слободе;
- 3) спречавања недозвољеног приступа возилу до објекта или подручја где се налазе лица која овлашћено службено лице обезбеђује.

Средствима за принудно заустављање возила се сматрају уређаји за те намене и бодљикаве траке и друга наменска средства којима се возило у покрету може принудно зауставити.

Испред постављених средстава за принудно заустављање возила на одговарајућој удаљености, у складу с прописима о безбедности саобраћаја на путевима, постављају се саобраћајни знакови забране претицања и обавезног заустављања, ако је то могуће у датој ситуацији.

Члан 112.

Средства за спречавање проласка лица се могу употребити за пресецање и поделу простора прили-

ком одржавања војног (јавног) реда и обезбеђивања јавних скупова, за блокаду одређеног простора или објекта односно за ограничење, забрану или усмеравање кретања лица на јавним местима или војним објектима и одређеним подручјима или правцима.

Средствима за запречавање проласка лица се сматрају запречне ограде, специјална возила, службени пси и друга наменска средства којима се пролазак лица може запречити.

Члан 113.

Уређаји за избацивање млазева воде се могу употребити само под условима и на начин утврђен овим правилником за употребу средстава принуде према групи која се окупила и понаша тако да може изазвати насиље.

Члан 114.

Хемијска средства се могу употребити ради одбијања напада и савлађивања отпора за које није дозвољена употреба физичке снаге и службене палице, ради успостављања нарушеног војног (јавног) реда, ради истеривања лица из затвореног простора, за решавање ситуација с таоцима и у случају да су испуњени услови за употребу посебних врста оружја и експлозивних средстава или за употребу ватреног оружја утврђених овим правилником.

Хемијским средствима се сматрају средства за привремено онеспособљавање које по престанку дејства не остављају последице за психофизичко и опште здравствено стање људи, као и хемијске материје блажег дејства.

Посебне мере заштите се предузимају при употреби хемијских средстава у близини дечјих установа и домова за стара лица, болница, основних школа и прометних саобраћајница, магацина и складишта лакозапаљивих материја.

Хемијска средства се не употребљавају према лицима која се налазе у близини експлозивно-запаљивих материја, на великој висини и на сличним местима где би могао бити угрожен живот људи.

Члан 115.

Посебне врсте оружја и експлозивних средстава могу се употребити само ако су испуњени услови за употребу ватреног оружја утврђени овим правилником, уколико је употреба других врста оружја неуспешна или не јамчи успех.

Посебна оружја и експлозивна средства није дозвољено употребити за спречавање бекства лица.

Експлозивна средства није дозвољено употребити према лицима у маси.

Одлуку о употреби посебних врста оружја и експлозивних средстава доноси начелник организационе

јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције, уз сагласност начелника Генералштаба Војске Србије.

Члан 116.

При обављању службеног задатка, овлашћено службено лице може употребити ватрено оружје само ако употребом других средстава принуде не може постићи резултат у извршењу задатка и када је апсолутно неопходно:

1) да се заштите животи људи;

2) да се спречи бекство лица затченог у извршењу кривичног дела за које се гони по службеној дужности и за које је запређена казна затвора у трајању од 10 година или тежа казна, а у случају непосредне опасности по живот;

3) да се спречи бекство лица законито лишеног слободе или лица за које је издат налог за лишавање слободе због извршења кривичног дела из тачке 2) овог члана, а у случају непосредне опасности по живот;

4) да се од себе одбије непосредни напад који му угрожава живот;

5) да се одбије напад на објекат или лице које обезбеђује, а у случају непосредне опасности по живот.

Члан 117.

Употребом ватреног оружја, у смислу члана 116. тачка 1) овог правилника, сматра се употреба ватреног оружја за заштиту живота једног или више лица, које је друго или више других лица напало, а постоји непосредна опасност по живот нападнутог или нападнутих.

Члан 118.

Употребом ватреног оружја, у смислу члана 116. тачка 2) овог правилника, сматра се употреба ватреног оружја у време или непосредно после извршења кривичног дела ради спречавања бекства лица затченог на месту или у непосредној близини где је извршило кривично дело или где су наступиле последице кривичног дела односно спречавања бекства лица код кога су предмети којима је извршило кривично дело или предмети настали извршењем кривичног дела.

Члан 119.

Употребом ватреног оружја, у смислу члана 116. тачка 3) овог правилника, сматра се употреба ватреног оружја ради спречавања бекства лица за које је у налогу за лишавање слободе односно налогу за довођење изричито наведено да ће овлашћено службено лице употребити ватрено оружје ради спречавања бекства тог лица.

Пре поступања по налогу за лишавање слободе односно за довођење лица из става 1. овог члана, овлашћено службено лице упозориће то лице да ће употребити ватрено оружје ако оно покуша бекство.

Члан 120.

Употребом ватреног оружја, у смислу члана 116. тачка 4) овог правилника, сматра се употреба ватреног оружја ради одбијања напада ватреним оружјем, опасним оруђем или другим предметом којим се може угрозити живот, напад два или више лица или напад на месту и у време када се не може очекивати помоћ.

Нападом ватреним оружјем на овлашћено службено лице, у смислу става 1. овог члана, сматра се и само потезање ватреног оружја или покушај да се оно потегне.

Потезањем ватреног оружја, у смислу става 2. овог члана, сматра се покрет ватреним оружјем ради његовог стављања у положај за употребу, а покушајем потезања сматра се покрет учињен према ватреном оружју.

Члан 121.

Употребом ватреног оружја, у смислу члана 116. тачка 5) овог правилника, сматра се употреба ватреног оружја ради одбијања непосредног напада и за време непосредног напада на објекат или лице које се обезбеђује.

Непосредним нападом на објекат који се обезбеђује сматра се свака радња усмерена на оштећење тог објекта или његових делова, онемогућавање функционисања објекта оштећењем или уништењем уређаја на објекту или на други начин.

Непосредним нападом на лице које се обезбеђује сматра се сваки напад ватреним оружјем, опасним оруђем или другим предметом којим се може угрозити живот тог лица или напад два или више лица.

Члан 122.

Пре него што овлашћено службено лице употреби ватрено оружје, када околности то допуштају, повиком мора упозорити лице према коме ће употребити ватрено оружје: „Стој, Војна полиција, пуцаћу!“ и упозоравајућим пуцњем.

Члан 123.

Употреба ватреног оружја није дозвољена када се његовом употребом доводи у опасност живот других лица, осим ако је употреба ватреног оружја једино средство за извршење задатака из члана 116. овог правилника.

Употреба ватреног оружја није дозвољена против малолетника, осим ако је то једини начин за одбрану од непосредног напада или опасности.

Члан 124.

Ватрено оружје се може употребити против животиња само када од њих прети непосредна опасност по живот и тело лица или опасност од угрожавања живота или здравља људи (заразне болести и слично).

Оружје се може употребити и према болесним и тешко повређеним животињама, када ветеринар или друго лице не може предузети одговарајућу меру.

IV. ЗАДАЦИ И ПОСЛОВИ ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ

Члан 125.

Војна полиција извршава војнополицијске послове и учествује у планирању, организовању, реализацији и контроли општебезбедносних задатака из своје надлежности у Министарству одбране и Војсци Србије.

Војнополицијски послови су:

- 1) сузбијање криминалитета;
- 2) контрола и одржавање војног реда и дисциплине;
- 3) обезбеђење најзначајнијих војних објеката, одређених лица, докумената и наоружања;
- 4) регулисање и контрола војног путног саобраћаја;
- 5) противтерористичка заштита.

У складу са законима и овим правилником, послове Војне полиције обављају овлашћена службена лица у војним објектима, објектима Министарства одбране и на територији у зонама додељене територијалне надлежности.

По наредби надлежног суда или одлуци начелника организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције, овлашћена службена лица могу обављати послове Војне полиције и ван своје зоне територијалне надлежности.

Територијалну надлежност Војне полиције одређује начелник Генералштаба Војске Србије, на предлог начелника организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције.

Члан 126.

Сузбијање криминалитета обухвата мере и активности које реализују овлашћена службена лица ради спречавања и сузбијања кривичних дела, а спроводи се извршавањем оперативно-криминалистичких послова.

Оперативно-криминалистички послови Војне полиције су активности овлашћених службених лица у примени овлашћења и других активности у вези с

тим овлашћењима у сузбијању криминалитета у Министарству одбране и Војсци Србије и према њима.

Упутство о оперативно-криминалистичком раду Војне полиције доноси начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције.

Уколико овлашћена службена лица утврде да постоје основи сумње да је у Министарству одбране и Војсци Србије извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, известиће о томе надлежног тужиоца и поступаће по његовом налогу и у складу с овлашћењима из законика којим се уређује кривични поступак.

У оквиру послова сузбијања криминалитета, Војна полиција извршава следеће задатке:

1) спречава, открива и документује кривична дела из своје надлежности и преступе у Министарству одбране и Војсци Србије и према њима, тако што по службеној дужности, наређењу надлежног старешине и захтевима надлежног тужиоца и суда обавља криминалистичко-техничке, оперативно-криминалистичке и друге мере и радње;

2) пружа криминалистичко-техничку и другу стручну помоћ Војнобезбедносној агенцији у обављању задатака из њене надлежности;

3) асистира приликом принудног исељавања запослених у Министарству одбране и припадника Војске Србије из станова и других просторија, као и цивила из војних објеката;

4) трага за запосленима у Министарству одбране и припадницима Војске Србије који су починили кривична дела и преступе и приводи их надлежним органима;

5) трага за несталим запосленима у Министарству одбране и припадницима Војске Србије и за предметима;

6) разоружава нарочито опасна лица и криминалце у војним објектима, возилима, пловилима и ваздухопловима.

Члан 127.

Контрола и одржавање војног реда и дисциплине обухватају мере и активности Војне полиције којима се контролише:

1) понашање запослених у Министарству одбране и припадника Војске Србије ван војних објеката;

2) прописани ред на јавним местима и манифестацијама на којима присуствују и запослени у Министарству одбране и припадници Војске Србије, по захтеву и у сарадњи с Полицијом;

3) понашање војних или цивилних лица у војним објектима (касарне, аеродроми, полигони и друго),

односно у зони одговорности команди и јединица Војске Србије, по захтеву надлежног старешине и наређењу начелника Генералштаба Војске Србије.

Војна полиција, у оквиру послова контроле и одржавања војног реда и дисциплине, извршава следеће задатке:

1) контролише понашање запослених у Министарству одбране и припадника Војске Србије ван војних објеката, а по посебном наређењу и у војним објектима;

2) интервенише када запослени у Министарству одбране и припадници Војске Србије нарушавају јавни ред и мир на јавним местима и ван војних објеката;

3) успоставља у већој мери нарушен војни ред и дисциплину у војним јединицама;

4) учествује у обезбеђењу прописаног реда на јавним местима и манифестацијама на којима присуствују и запослени у Министарству одбране и припадници Војске Србије, по захтеву Полиције;

5) контролише спровођење прописаних и наређених општебезбедносних мера из своје надлежности у војним јединицама, објектима, касарнама, полигонима, вежбаљима, на простору распореда војних јединица и друго.

Члан 128.

Обезбеђење најзначајнијих војних објеката, одређених лица, докумената и наоружања од посебног безбедносног интереса за Републику Србију, Министарство одбране и Војску Србије обухвата планско предузимање општебезбедносних мера заштите из надлежности Војне полиције, непосредну физичку заштиту и примену средстава и система техничке заштите.

Начелник организационе јединице Генералштаба Војске Србије надлежне за послове Војне полиције доноси упутство о заштити одређених лица и објеката из надлежности Војне полиције.

Војна полиција у рату учествује у обезбеђењу одређених категорија ратних заробљеника у местима где су привремено задржани и у довођењу одређених категорија ратних заробљеника надлежним органима.

Војна полиција, у оквиру послова обезбеђења најзначајнијих војних објеката, одређених лица, докумената и наоружања, извршава следеће задатке:

1) учествује у заштити имовине коју користе Министарство одбране и Војска Србије и непосредно обезбеђује одређене војне објекте и објекте Министарства одбране;

2) обезбеђује лица на одређеним дужностима, а државне руководиоце током боравка у војним једи-

ницама и војним објектима (укључујући пловила и ваздухоплове);

3) обезбеђује одређене стране војне делегације које долазе у посету Министарству одбране и Војсци Србије;

4) обезбеђује наоружање, војну опрему и документа највишег степена тајности и одређене војне транспорте муниције, експлозива, опасних материја и новца;

5) учествује у обезбеђењу војних прослава, скупова и манифестација, ако се то посебно нареди;

6) обезбеђује поједине елементе командних места јединица оперативног и стратегијског нивоа.

Члан 129.

Регулисање и контрола војног путног саобраћаја обухвата предузимање мера и активности Војне полиције којима се омогућава несметано и безбедно одвијање војног путног саобраћаја.

У оквиру послова регулисања и контроле војног путног саобраћаја, Војна полиција извршава следеће задатке:

1) контролише војни путни саобраћај на јавним местима и путевима, а по посебном наређењу и унутар касарни, војних аеродрома, база, полигона, вежбалишта и других затворених војних површина и путева;

2) учествује у регулисању путног саобраћаја праћењем и вођењем колона војних моторних возила, предимензионисаних терета, опасних материја и других возила и терета чијим би оштећењем или уништењем дошло до велике штете по Министарство одбране и Војску Србије или по безбедност становништва;

3) учествује у регулисању путног саобраћаја праћењем и вођењем колона и појединачних моторних возила у којима се превозе лица на одређеним дужностима у Министарству одбране и Војсци Србије и одређене стране војне делегације током боравка у Министарству одбране и Војсци Србије;

4) обавља саобраћајно извиђање;

5) сарађује са органима Саобраћајне полиције.

Члан 130.

Противтерористичка заштита обухвата мере и активности Војне полиције којима се спречава тероризам према запосленима у Министарству одбране и припадницима Војске Србије и војним објектима и извођење најсложенијих противтерористичких дејстава, а нарочито решавање ситуација с таоцима и заштита одређених лица и објеката.

Противтерористичку заштиту Војна полиција реализује у сарадњи и садејству са службама безбедности Републике Србије, другим јединицама Војске Србије, специјалним јединицама Полиције, а према потреби и другим државним органима.

Војна полиција, у оквиру послова противтерористичке заштите, извршава следеће задатке:

1) обавља противтерористичке прегледе у складу са чл. 62. до 67. овог правилника;

2) учествује у противтерористичким дејствима: ослобађа војна лица која су као таоце отели или задржали терористи (у војним објектима, возилима, ваздухопловима и пловилима), открива и хвата терористичке, побуњеничке и друге криминалне групе препадним акцијама, претрагом и претресом терена, контролом кретања лица и возила, прикупља безбедносне информације, учествује у борбеним дејствима против мањих терористичких и побуњеничких група и друго;

3) у рату је носилац противтерористичких и противдиверзантских дејстава.

Члан 131.

Војна полиција извршава и остале задатке:

1) сарађује с органима и јединицама Полиције из свог делокруга;

2) пружа помоћ органима Полиције из свог делокруга ангажовањем јединица Војне полиције, по посебној одлуци министра одбране;

3) учествује у спасавању људи и материјалних добара у условима елементарних непогода, саобраћајних и других несрећа.

Члан 132.

Припадници Војне полиције су дужни да војнополицијском инспектору омогуће да изврши контролу и да му у томе пруже потребну стручну помоћ.

У вршењу контроле, војнополицијски инспектор има овлашћење да:

1) оствари увид у списе, документацију и збирке података које у складу са својим надлежностима прибавља, сачињава или издаје Војна полиција;

2) узме изјаве од припадника Војне полиције, оштећених лица и сведока;

3) од Војне полиције и њених припадника захтева достављање других података и информација из њихове надлежности који су потребни у вршењу унутрашње контроле;

4) оствари увид у службене просторије које Војна полиција користи у свом раду;

5) захтева атест и техничке и друге податке о техничким средствима која користи Војна полиција и захтева доказе о оспособљености припадника Војне полиције за употребу техничких и других средстава која користи у свом раду.

У обављању послова из става 1. овог члана, војнополицијски инспектор је непосредно одговоран министру одбране.

Члан 133.

У вршењу контроле, војнополицијски инспектор се не може мешати у ток појединих акција Војне полиције или на други начин ометати рад или угрозити поверљивост војнополицијске акције.

Документацију која има ознаку поверљивости војнополицијски инспектор односно лице које он овласти може прегледати у присуству одговорног лица које је утврдило степен поверљивости документа односно лица које је оно овластило.

V. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 134.

Даном ступања на снагу овог правилника престају да важе Правило службе Војне полиције оружаних снага (ССНО, Управа безбедности, инт. број 851 од 24.09.1985. године), Упутство о примени Правила службе Војне полиције оружаних снага (ССНО, Управа безбедности, инт. број 894-4/86, издање 1986. године) и Наредба о делокругу и задацима Војне полиције Војске Србије и Црне Горе (пов. број 9-1 од 10. децембра 2003. године).

Члан 135.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном војном листу“.

Р.в.п. бр. 23
21. јуна 2010. године
Београд

Министар одбране
Драган Шутановац, с. р.

202.

НАРЕДБА број 41-219 **МИНИСТРА ОДБРАНЕ** **ОД 18. ЈУНА 2010. ГОДИНЕ**

На основу члана 18. став 1. тачка 7. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“, бр. 116/07 и 88/09)

ПРЕСТАЈЕ ПРОФЕСИОНАЛНА ВОЈНА СЛУЖБА

пуковнику атомско-биолошко-хемијске службе
ВАСИЋ Бранислава ВЛАДИМИРУ.

Министар одбране
Драган Шутановац, с. р.

203.

НАРЕДБА број 41-224 **МИНИСТРА ОДБРАНЕ** **ОД 18. ЈУНА 2010. ГОДИНЕ**

На основу члана 18. став 1. тачка 7. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“, бр. 116/07 и 88/09)

ПРЕСТАЈЕ ПРОФЕСИОНАЛНА ВОЈНА СЛУЖБА

пешадијском пуковнику
НЕДЕЉКОВИЋ Живорада МИЛАНУ.

Министар одбране
Драган Шутановац, с. р.

204.

НАРЕДБА број 186-4 **КОМАНДАНТА КОМАНДЕ ЗА ОБУКУ** **ОД 26. МАЈА 2010. ГОДИНЕ**

На основу тачке 2, а у вези са тачком 1. алинеја 2. Одлуке о преношењу овлашћења за решавање о стањима у служби и другим односима у служби у Војсци Србије („Службени војни лист“, број 39/09)

ПРЕСТАЈЕ ПРОФЕСИОНАЛНА ВОЈНА СЛУЖБА

пешадијском старијем воднику прве класе
ВЕЉКОВИЋ Драгољуба ЗВЕЗДАНУ.

Командант
генерал-мајор
Александар Живковић, с. р.

205.

По сравњењу са изворним текстом утврђено је да се у Указу председника Републике број 1-35 од 2. јуна 2010. године („Службени војни лист“, број 15/2010) поткрала грешка, па се даје

ИСПРАВКА

У Указу председника Републике број 1-35 од 2. јуна 2010. године („Службени војни лист“, број 15/2010, стр. 228), уместо речи: „**НАРЕДБА број 1-35**“ треба да стоје речи: „**УКАЗ број 1-35**“.

Из Уредништва „Службеног војног листа“

С А Д Р Ж А Ј

	Страна
201. Правилник о овлашћеним службеним лицима, начину примене овлашћења и обављању задатака и послова Војне полиције	231
202. Наредба бр. 41-219 министра одбране о престанку професионалне војне службе официру	253
203. Наредба бр. 41-224 министра одбране о престанку професионалне војне службе официру	253
204. Наредба бр. 186-4 команданта Команде за обуку о престанку професионалне војне службе подофициру	253
205. Исправка Указа број 1-35 председника Републике ..	253

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Уредништво „Службеног војног листа“, 11000 Београд, Бирчанинова 5
Главни и одговорни уредник Нада Сибинчић, проф.
Телефон: 011/3201-979 (23-979) и телефон/факс: 011/3000-200
Штампа: Војна штампарија „Београд“, Београд, Ресавска 40б

